

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Kosec Agata god.

UTORAK - 7.30 + Kuzmić Gustav

SRIJEDA - 7.30 + Majcen Gabrijel

ČETVRTAK - 7.30 + Za duše u Čistilištu

PETAK - 7.30 + Špiranec Stjepan i obitelj

SUBOTA - 17.00 - skupna misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA - 2. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Špiranec Josip god.

11.00 + ob. Mišak i Meštrić

AKTIVNOSTI: susret ministranata - subota u 10.00,

dječji zbor - četvrtak u 19.00, zajednica mladih - subota u 18.00

ŽUPNI VJERONAUK: prvopričesnici - subota u 9, firmanci - četvrtak u 16

1										Marijin zaručnik
2										8. rujna
3										Krunica ili
4										Nedjelja _ Gospodnji
5										Bartolomej ili
6										Isus je rastao u ...

*Nakon krštenja Gospodinova, otvoriše se nebesa,
a Duh siđe na nj kao golub. I glas s neba zaori:
Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!*

Mt 3, 16-17

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vugrinec; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
siječanj 2011., web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC



ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

broj 7 (111)

9. siječnja 2011.

KRŠTENJE GOSPODINOVO

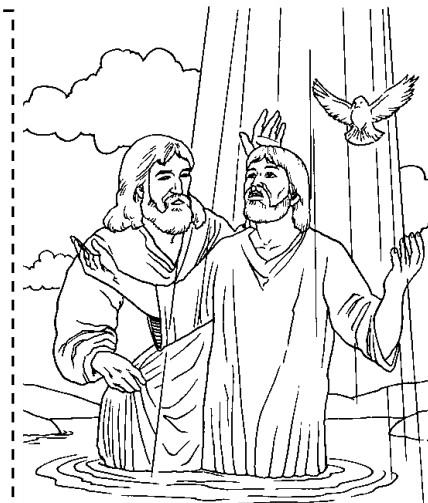
Očeve ljubavi

Isuse, hvala ti za objavu Očeve ljubavi.
Hvala što sa mnom dijeliš tu ljubav
kojom tebe Otac od početka ljubi.
Tom si me ljubavlju obdario u času
moga krštenja. To je najsvetiji trenutak,
čas posinjenja koji mi po pečatu krštenja
postaje trajnim darom.

Hvala ti, Isuse, za sakrament krsta i
za sve sakramente kršćanske inicijacije.
Po njima si mi sve dao, samoga sebe,
ljubav nebeskog Oca.

Hvala ti, Isuse, za roditelje koji su htjeli
da se već kao dijete krstim i za kumove
koji su htjeli svojom vjerom i svojom ljubavlju
posredovati kod tog milosnog časa novoga
rođenja. Hvala ti, Isuse,
za svećenika koji me krstio.

Hvala ti, Isuse, što si Crkvi svojoj ostavio
taj sakrament i što je po tom sakramentu
tvoja Crkva plodna majka koja i danas
iz svog krila rađa brojnu djecu:
ljublvenu djecu nebeskog Oca.



Popričesna molitva

Gospodine,
nahranio si nas
svetim darom.
Molimo te,
da vjerno slušamo
tvoga Jedinorođenca
te se zovemo
i budemo
tvoji sinovi i kćeri.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Današnjom nedjeljom završava božićno vrijeme i započinje vrijeme kroz godinu. Polako napuštamo jaslice i Betlehem i počinjemo pratiti Isusa koji je na početku svog javnog djelovanja. U svom prvom javnom nastupu Isus pokazuje svoju narav, svoj način djelovanja i svoje spasiteljsko poslanje.

Isus se u svom prvom nastupu ne želi svidjeti svima pod svaku cijenu. On se predstavlja kao blagi Spasitelj, ali u isto vrijeme i kao onaj koji provodi Božju pravednost – kao pravi Božji Sin. On pokazuje svu svoju blagost. Izjednačuje se s grešnicima, staje zajedno s njima u red da bi bio kršten. Je li Isusu stvarno trebalo krštenje? Naravno da nije! Isus je u svojoj Božanskoj biti gospodar svega, pa i sakramenta.

Isus je htio ispuniti pravednost koja se kroz Božje djelovanje očitovala u njemu. O tome već govori sam Isusov susret s Ivanom. Ivan svjedoči da bi odnos trebao biti drugačiji, ali Isus želi da se pravednost ispuni tako da se zamijene odnosi moći, prava i časti. Svojim uranjanjem u rijeku Jordan Isus, kako piše sveti Augustin, nije želio postići čistoću za sebe, nego je želio samim sobom posvetiti i pročistiti sve rijeke svijeta za sve nas. Želio je da voda krštenja postane znakom povezanosti s njime i njegovim ispunjenjem pravednosti.

Isto tako Isus se svrstao u red grešnika kako bi na sebe preuzeo sve grijeha svijeta. I nakon toga slijedi veliko priznanje i velika Isusova proslava. Bog ga javno proglašava svojim sinom i uzdiže ga iznad svih ostalih ljudi: „Ovo je Sin moj ljubljani, u njemu mi sva milina!“

Isus nam je svima dao svoj program. Sam je pokazao kakvi bi mi trebali biti. Na prvom je mjestu poniznost. Te poniznosti svima nama i te kako nedostaje. A samo poniznima se otvaraju vrata vječnosti.

Stoga ugledajmo se u Isusa: budim jednostavni, budimo ponizni, nemojmo se uznositi i uzdizati pred drugima. Priznajmo svoju grešnost i svoju slabost. Zamolimo Gospodina za oprostjenje i on će nam oprostiti. Po krštenju koje smo primili kao mala djeca svrstali smo se u red njegovih miljenika. Nemojmo nikada pogaziti svoja krsna obećanja. Ostanimo vjerni i ponizni do kraja. Ako budemo tako živjeli, njegova će milost biti zauvijek s nama i po njoj ćemo doći u kraljevstvo Božje.

Josip Hadrović, župnik

Šapnuo mi je anđeo

Dobri papa, kako ga je narod prozvao, Ivan XXIII bio je poznat po svojoj duhovitosti, spontanosti i mudrosti. Jednog dana u audijenciju mu je došao novoimenovani biskup. U kratkom razgovoru biskup se potužio papi da mu nova služba ne da spavati. "Otkad ste me imenovali za biskupa ja jednostavno ne mogu ni oka sklopiti", govorio je, "samo mi se, po svu noć, vrzmaju po glavi razne brige." "O", uzdahne papa Ivan Dobri sažalnim glasom i pogleda biskupa s puno razumijevanja, "prvih tjedana, nakon što sam postao papa, i meni se događalo jednako tako. Ali, onda sam jednom vidio svojeg anđela čuvara koji mi je šapnu 'Ivane, ne smatraj se toliko važnim...!' I otada opet spavam."



Biti čovjek. Često se zateknemo u mislima koje započinju: 'Vidjet ćete vi kad ja odem; kad dam otkaz; ostavim vas; umrem...' Ali se, u stvari, kad odeš ne dogodi ništa: ne propadne redovnička ustanova, ne bankrotira firma, ne nestane svijeta, ne prestanu šale i veselje. Redovito se čak nitko osobito ne uznemiri. Zaista, pretjeran osjećaj vlastite važnosti može zagorčiti život: i tvoj i drugih. Reći ćete: 'Pa zar onda trebam misliti da sam bezvrijedan/na i nevažan/na?' Ne, to ti je ista bolest samo druga strana medalje. Ako ti se čini da te uzdiže ljudska pohvala ili umanjuje ljudska pokuda, brzo ćeš postati kao igračka na daljinsko upravljanje. Dok ti ljudi budu odobravali, pljeskali i zahvaljivali, bit ćeš veseo/la i ushićen/a, a kad te budu kudili i kad budu nezahvalni, bit ćeš utučen/a i razočaran/a. Tko onda, na taj način, kontrolira tvoj nutarnji život, a s njime i vanjski: ti, ili ljudi oko tebe? Nasuprot tome, što više spoznaješ da si vrijedan/na u sebi samom, prije svake pohvale ili pokude ljudske, to sve manje patiš od 'više vrijednosti' ili 'manje vrijednosti' pa tvoj život postaje radosniji i ispunjeniji.

Kršćanski život. Svaki čovjek je Božje stvorenje. Kakav god čovjek bio, neizmjereno je važan jer ga Bog bezuvjetno ljubi i održava u postojanju. Tvoja važnost, dakle, dolazi iz same te činjenice što postojiš, što si stvoren/a, a tvoja vrijednost ili nevrijednost ovisi o tome koliko je tvoj život bliz i usklađen s Bogom. Dakle, ama baš ništa ne zavisi o tome kako na tebe ljudi gledaju jer to ne može, ni za dlaku, umanjiti, a niti povećati, tvoju vrijednost. Postoji čak i mnogo kršćana koji su uvjereni da poniznost ima veze s osjećajem manje vrijednosti. Poniznost je posljedica osjećanja duboke ovisnosti o Bogu, a osjećaj manje vrijednosti je posljedica duboke ovisnosti o ljudskoj pohvali i pokudi te je svojevrsna suprotnost poniznosti.